

שנקראת בית ה' (רמ"ק) ומש"כ **בַּחֲצֹרֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ, בְּתַחֲתֵית הַיְמִתִּים**. זה יהיה בזמן תחיית המתים שחצרות אלהינו שהם עולמות בי"ע יפרחו ויתעלו ממדרגתם (רמ"ק) ומש"כ **עוֹד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה, זֶה נֹאמֵר בְּהִוָּא יוֹמָא דִּישְׁתַּבַּח עֲלָמָא חָרוּב**. לעתיד לבוא שהוא באלף השביעי שיהיה העולם חרוב ואז יקבלו הארה מעתיק יומין (רמ"ק) ומש"כ **דִּישְׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ**, זה נאמר **לְבַתָּר** לאחר שיתחדש העולם **דְּכַתִּיב**, שכתוב בפסוק (ישעיהו טו) **הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה**, דהיינו שיהיו חידושים לכל העולמות ו**כִּדְיָן** ואז (תהלים קד) **יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו כְּתִיב**. יתקיים הפסוק שישמח ה' במעשיו כי כל הבריאה כולה תגיע לשלמות **וְכָל בְּרָךְ** (דף ט"ז ע"ב)

אור הרשב"י

יש כמה עילויים פרטיים למלכות נוקבא דז"א אשר נזכרו בדברי רבינו ז"ל במקומות מפורזים, וגם בבחינת המלכים ישאר איזה בחינות שיהיה תיקונם אחר ביאת המשיח, וכן עוד כמה פגמים וגרעונות שהיה בחטא אדה"ר, שלא יתוקנו אלא עד אחר ביאת המשיח, כמ"ש בשער הגלגולים דף כ"ח, בחטא אדה"ר שגרים שירד מוח הדעת למטה וז"ל, ודע כי אף על פי שבעוה"ז אין כח ביד האדם לתקן גרעונות אלו אפילו על ידי מעשים טובים, עכ"ז אם האדם מטיב מעשיו בעוה"ז, זוכה כי לעתיד לבוא בימי המשיח בעזרת האל יתוקנו פגמים אלו, והדעת עולה למעלה במקומות בראש וכו', ע"ש.

נצחי וקיים לעד שאין לו עוד שינוי ולא ביטול כל דהו כלל ועיקר, וכמפורש זה בזוה"ק פרשת וירא במדרש הנעלם דף קט"ז ע"ש.

וכבר ידעת, דאחר ביאת המשיח כב"א קודם תחיית המתים יהיה חדושים נפלאים בעליית העולמות, כי עתה לא יש עליה והתכללות העולמות למעלה, אלא בבחינת הנשמות בלבד, אבל אין שם חיצוניות עולה אלא רק נשאר במקומו, וחוזר להיות פנימיות, כי בחינת העולמות עצמן אינם יכולין לעלות אלא עד אחר ביאת המשיח, וכמ"ש בשער הכוננות דף נ"ט ע"ב, ועיין עוד שם בדף ס"ד.

גם עוד יתחדש אחר ביאת המשיח שתתעלה המלכות במדרגה השביעית, ויהיו שני מלכים משתמשים בכתר אחד תמיד כל הימים, ועוד

לְפָנָה (תהלים צב) וכל זה יהיה בגלל שיתקיים לְהַגִּיד בְּיַד יִשְׂרָאֵל צוּרֵי
וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ. שיתקיים תכלית רצונו בבריאת העולם.

רשעי העולם פוגמים בעולמות העליונים והמתלונן גורם לפירוד זוו"ן ושליטת
החיצונים

תָּנוּ פֶתַח וְאָמַר, עוד פתח הרשב"י ואמר לפרש את הפסוק (משלי טז) אִישׁ
תְּהַפֵּכֹת שמהפך את מה שאומרים לו יִשְׁלַח מְדוֹן הוא שולח ועושה
מריבה ומדון וְנִרְגָן ומי שהוא מתלונן אחר מעשיהם ודרכם של בני אדם מִפְרִיד
אֱלֹהִים. הוא גורם להם שיפרד השר מעליהם לפי שמורדים בו ואז נהפך להם לאויב
(מצודות) ומפרש הרשב"י שמש"כ אִישׁ תְּהַפֵּכֹת יִשְׁלַח מְדוֹן, בְּמָה
יְדַאמְרוּן, הוא כפי שאמרנו תִּיבִיָּא עֲבָדֵי פְגִימוֹ לְעֵילָא. לפי שחייבי
ורשעי העולם פוגמים למעלה ע"י שהם מהפכים את הטוב לרע כי הם תוהים על המעשים
הטובים שעשו וגורמים שיתהפך סדרו של עולם ויגברו החיצונים על הקדושה (הרמ"ז)
ומש"כ וְנִרְגָן מִפְרִיד אֱלֹהִים, פירושו מִפְרִיד אֱלֹהִים שֶׁל עוֹלָם,
יְדַא קְדָשָׁא בְרִידָא הוּא. שמי שמתלונן על דרכי הקב"ה הוא גורם שאלופו
של עולם שהוא הקב"ה דהיינו ז"א הוא יפרד מהמלכות ואז ישלטו החיצונים (רמ"ק).

אוי לרשעים ואשריהם הצדיקים שמקיימים העולם ואשריהם בעלי התשובה
שמתקנים כל הפגמים

דָּבַר אַחֵר פירוש אחר שמה שכתוב בפסוק אִישׁ תְּהַפֵּכֹת יִשְׁלַח
מְדוֹן. וקשה מַהוּ שכתוב יִשְׁלַח. דהיה צריך לומר יגרה מדון (הרמ"ז)

הלימוד היומי

לע"נ מולא אור שרגא זיע"א

אלא **יִשְׁלַח לְאֵינּוֹן נְטִיעָן**. ומתרג' שהרשע הוא משלח את הנטיעות של ו"ק דז"א מיניקתם מהרחמים (מק"מ) ומש"כ **מָדוּן**: פירושו **דִּינְקוֹן מִסְטָרָא דְדִינָא**. שהוא גורם שו"ק דז"א ינקו מהדינים (מק"מ) ומש"כ בפסוק **וַיִּנְקוּן מִפְּרִיד אֱלֹהִי, כְּמָה דְאִמְרוּן**, הוא כפי מה שפירשנו בפירוש הראשון **חַיִּיבֵיא עֲבָדִין פְּגִימוּ לְעֵילָא**. שהחייבים והרשעים עושים פגם למעלה ע"י שהם מפרידים את הז"א מהמלכות ומש"כ **מִפְּרִיד**: פירושו **דִּיחֻדָּא לָא אֲשַׁתְּכַח**, שהיחוד של זו"ן לא נמצא (רמ"ק) והוא **מִפְּרִיד, לְמַטְרוֹנִיתָא מִמְּלָכָא**. ו**לְמַלְכָּא מִמְּטְרוֹנִיתָא**. והוא גורם שתיפרד המלכה שהיא המלכות מהמלך שהוא ז"א וכן הוא מפריד את המלך מהמלכה (רמ"ק) **וּבְגִין כֵּךְ לָא אֲקָרִי אֶחָד**, ולכן הוא גורם שהקב"ה לא נקרא אחד **דְאֶחָד לָא אֲקָרִי, אֶלָּא כַּד אֵינּוֹן בְּזוּוּגָא חָדָא**. לפי שנקרא אחד רק שהוא בזיווג ביחד עם המלכה שהיא המלכות **וְוִי לְאֵינּוֹן חַיִּיבֵיא דְעֲבָדִין פְּרוּדָא לְעֵילָא**. אוי לאותם רשעים שגורמים ועושים פירוד למעלה **וּזְבֵאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא**, ואשריהם אותם הצדיקים **דְאֵינּוֹן מְקַיְיִמֵן קְיוּמָא דְלְעֵילָא**, שהם מקיימים את קיום הספירות והעולמות כראוי (רמ"ק) **וּזְבֵאִין אֵינּוֹן מְאָרִיהוֹן דְתִשׁוּבָה דְתִיבִין כְּלָא לְאֶתְרֵיהוּ**. ויותר אשריהם לאותם הבעלי תשובה שמשיבים את כל הפגמים שפגמו ומתקנים אותם בחזרה

למקומם הראשון כראוי.

מקום שבעלי תשובה יושבים בבניה אפילו צדיקים גמורים לא מגיעים הם
ביסוד ומלכות

וְעַל דָּא תִּיַּיְנֵן, וְעַל זֶה לַמִּדְנָה אֲתֵר דְּבַעְלֵי תְּשׁוּבָה יִתְבִּי,

צדיקים גמורים לא יתבי ביה. שבמקום שבעלי תשובה

יושבים שם, צדיקים גמורים לא יכולים לשבת שם **מָאֵי טַעְמָא.** ומה הטעם לזה

דאם כן הרי מצינו חוטא נשכר (הרמ"ז) **אַלָּא אֵינְוֵן אֶתְתְּקֵנוּ בְּאַתֵּר**

עֲלָאָה, אלא לפי שבעלי התשובה נתקנו במקום העליון **בְּאַתֵּר דְּשִׁקְיוֹ**

דְּגִנְתָּא מְשִׁתְּכַח מִתְּפִין. במקום שהשקאה של הגן נמצא שם דהיינו במקום

הבינה שמשם השקאתו של ז"א הנקרא גן (מק"מ) **וְדָא הוּא תְּשׁוּבָה.** וזהו הבינה

הנקראת בשם תשובה **וְעַל דָּא אֶקְרוּן** ולכן הם נקראים **בַּעְלֵי תְּשׁוּבָה.**

לפי שהם מתקנים במקום הבינה שנקראת תשובה **וְאֵלֵין** ואמנם אלו הצדיקים הגמורים

אֶתְתְּקֵנוּ בְּאַתֵּר אֲחֵרָא, דְּאֶקְרִי צְדִיק. מתקנים במקום אחר של

יסוד דז"א הנקרא צדיק שהם גורמים שישפיע היסוד במלכות ויזדווגו ביחד (הרמ"ז).

הבעלי תשובה הם עליונים ואלו הצדיקים הגמורים הם התחתונים

וְעַל דָּא אֵלֵין יִתְבִּין בְּאַתֵּר עֲלָאָה, ולכן אלו הבעלי תשובה יושבים

במקום העליון של הבינה **וְאֵלֵין יִתְבִּין בְּאַתֵּר זַוְטְרָא.** ואלו שאר

הצדיקים הגמורים יושבים במקום הקטן מהבינה שהוא יסוד דז"א **מָאֵי טַעְמָא.** ומה

הסיבה שבעלי התשובה זוכים לזה **אֵלֵין תִּיַּיְבִין מִיָּא לְאַתְרֵיהוּ,**

מִאַתֵּר עֲלָאָה דְּנִהְרָא עֲמִיקָא, עַד הֵהוּא אֲתֵר דְּאֶקְרִי

צְדִיק. לפי שאלו הבעלי תשובה ע"י תשובתם גורמים שישובו ויחזרו המי השפע